

красота-та или є време-то квари [разва-
л€], или є болость помрачава.

Богатство-то є по вечз орѹдїє на зло-
ба-та нежелї на добродѣтель-та: защо-то
дава причина на младичы-те за да бъ-
датъ лѣниви [марзеливи], и имъ препоръ-
чова заблѹжденїє.

Храбрость-та [акость] пакъ ако има
мѣдростъ-та за помощница, ползѣва, ако
ли не, весма є вредителна; украшава во-
истинно тѣла-та на борцы-те: но душев-
но-то прилѣжанїє помрачава.

Добродѣтель-та обаче ако бы се уко-
ренила въ некои дѹши, соズъ нихъ и оста-
рава; по добра є отъ богатство-то, поче-
стна отъ благородїє-то; защо-то на дѹги-
те не возможнаа возможнаа представля-
ва, а у простый-а народъ ужаснаа [стра-
хость] соズъ дерзновенїє терпи; лѣность-та
держи като некое пороганїє а тrudолюбїє-
то като похвала.

6. Легко є сакомъ това да разумее и отъ
дѣланїє-то Тисеево и Херкльево. Понеже до-